

พระราชบัญญัติ
ควบคุมโรคภัย พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโรคภัย เพื่อสวัสดิภาพของ
ประชาชนตามความจำเป็นแห่งสถานการณ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมโรคภัย พ.ศ. ๒๕๕๕”

* มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป และจะใช้ในท้องที่ใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“โรคภัย” หมายความว่า เครื่องอุปโภคบริโภค และหมายความรวมถึงสิ่งของที่ระบุไว้
ในกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้ หรือตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

“จำหน่าย” หมายความว่า รวมตลอดถึงการโอนสิทธิ หรือกรรมสิทธิ์ หรือโอนการ
ครอบครองให้แก่กัน ไม่ว่ากรณีใด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ เมื่อมีความจำเป็นโดยสถานการณ์เพื่อสวัสดิภาพของประชาชนหรือมีความจำเป็น
เกิดขึ้นเพื่อเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศ ให้รัฐบาลมีอำนาจควบคุมโรคภัยได้

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๕ ตอนที่ ๑๒ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

มาตรา ๕ การควบคุมตามความในมาตรา ๔ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาเพื่อการดังต่อไปนี้

๑. จำกัดปริมาณ โภคภัณฑ์ ซึ่งบุคคลจะมีไว้ในครอบครองได้
๒. จำนวนปริมาณ โภคภัณฑ์ ซึ่งบุคคลจะได้มา
๓. วางระเบียบในการค้า การจำหน่าย การเก็บรักษา และการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับโภคภัณฑ์ ตลอดจนการควบคุมร้านค้าทั้งปวงซึ่งจำหน่ายโภคภัณฑ์
๔. กำหนดเวลาและสถานที่ และพฤติการณ์ในการจำหน่ายโภคภัณฑ์
๕. จำกัด ชนิด ปริมาณ ประเภทแห่งโภคภัณฑ์ซึ่งอนุญาตให้จำหน่ายได้
๖. ห้ามการจำหน่ายหรือการใช้โภคภัณฑ์
๗. กำหนดกิจการและกำหนดวิธีดำเนินการอื่นใด เพื่อบรรลุดุจประสงค์ดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๔

มาตรา ๖ โภคภัณฑ์ชนิดใด ประเภทใด จะพึงควบคุม ให้ระบุโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องมีบัตรประจำตัวตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าตรวจในเคหสถานหรือสถานที่ใดๆ ในระหว่างอาทิตย์ขึ้นถึงอาทิตย์ตก เมื่อมีเหตุควรสงสัยว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่กระทำความผิดซ้ำให้ระวางโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำการใดๆ อันเป็นความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา ภาค ๒ ส่วนที่ ๒ หมวดที่ ๒ ตั้งแต่มาตรา ๑๒๕ ถึงมาตรา ๑๔๖ ให้ระวางโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี